

2001-01-03

Könyvtári HÍRADÓ

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XLV. évfolyam 3. szám 2001. március Ára: 10,- Ft.

A Központi Ellátó Szolgálat (KESZ) és a 2001. március 1-jével életbe lépett Használati Szabályzat

- eligazító villáminterjú Sóron László főigazgató helyettessel -

Az új Használati Szabályzat nemcsak a könyvtári tagság, a kölcsönzési rend vagy a térítési díjak tekintetében hozott jelentős változásokat, de megreformálta a dokumentumok rendelkezésre bocsátásának gyakorlatát is. A hálózat munkatársait különösen foglalkoztatja, hogy ebben az új rendszerben miként változott meg a Központi Ellátó Szolgálat szerepe, és ennek függvényében miként változtak/újultak meg szolgáltatásai. Sóron Lászlót a Híradó munkatársa, Hamar Krisztina kereste meg kérdéseivel.

H: A most életbe lépett új (könyvtári) Használati Szabályzat –többek között –rendelkezik a hálózat könyvtárai közötti könyvtárközi kölcsönzés rendjéről is. Alkalmas-e erre a Központi Könyvtárba integrálódott KESZ, és ha igen, hogyan fogja ezt a feladatát technikailag megoldani?

S.L.: A szabályzat – pontosabban: a Használati Szabályzat III. (22) pontja – szerint, ha a dokumentum a tagkönyvtár állományában nem található meg, akkor az

kérhető átkölcsönzésre a hálózat más tagkönyvtárától. Az új szabályozás fenntartja azt a korábbi gyakorlatot is, hogy az olvasó közvetlenül megkeresheti kérésével a keresett dokumentummal rendelkező tagkönyvtárat, és kérheti számára megfelelő helyen a hozzáférhetővé tételt. Ebbe az is beleértendő, hogy a „tulajdonos” tagkönyvtárban „előjegyzik” (azaz külön kérésre félreteszik) a kért dokumentumot, és az olvasó – értesítésre – személyesen megy el érte. Természetesen ilyenkor a kölcsönzés egyéb feltételeit is figyelembe kell venni: például az adott (a keresett dokumentumot rendelkezésre bocsátó) tagkönyvtárba be kell iratkozni az olvasónak. Szeretném hangsúlyozni, hogy ez a lehetőség valamennyi dokumentumtípusra érvényes, illetve valamennyi tagkönyvtár kölcsönös együttműködésén alapul.

A szabályozási elvek a következők:

1./ a dokumentum fellelhetőségének ismeretében az olvasó maga dönti (dönthesse) el, hogy kivárja-e a könyvtár szolgáltató-

si mechanizmusának működését, vagy saját kezébe veszi dolgainak intézését;

2./ meg kell szüntetni a központi dokumentumszolgáltatás egyirányúságát, és helyette a tagkönyvtárak sokoldalú együttműködését kell erősíteni;

3./ a FSZEK állomány-nyilvántartásában és -feltárásában a regionális, a tagkönyvtári és a központi gépi katalógusok hatékonyabb eszközök mint az egykori KESZ-es KC volt, ezért a könyvtári átkölcsonzésekben is ezekre kell támaszkodni.

H: Hogyan hasznosul a KC (Központi Címjegyzék) a hálózat könyvtárainak szolgáltatási rendjében?

S.L.: A kérdés alapvetően érinti azt, hogy a FSZEK a hálózat egészének dokumentumállományáról milyen lelőhely-nyilvántartást kíván felfektetni. A mintegy 170 ezer egységnyi nem hagyományos dokumentum esetében a Központi Könyvtár számítógépes katalógusa már ma is hiánytalanul betölti a korábbi KC funkcióját. A közeljövőben a központi katalógushoz integrálódó nagy tagkönyvtárak állománya is ide konvertálódik. A kölcsönzés gépesítésének terjedése, illetve ezek egy részének a Corvinához való kapcsolódása után már nemcsak a lelőhelyről tudunk majd információt adni, hanem az adott pillanatbeli elérhetőségről is, illetve lehetővé válik a távoli pontról való előjegyzés megtétele is. A regionális katalógusok a honosítási folyamat előrehaladásával alkalmasak a regionális KC funkciójának ellátására, adataik

frissek és megbízhatóak. Válaszom lényege: hogy a hagyományos KC „kiváltása” részben megvalósult, részben folyamatban van. Az új lelőhely-nyilvántartás szerintem elérte azt a szintet, amikor már nem szabad párhuzamosan a régi építésével, gondozásával és fenntartásával foglalkozni.

H: Jelenleg a KESZ milyen szolgáltatásokat biztosít a hálózat számára?

S.L.: Remélem, általánosan ismert – hiszen valamennyi régióban tájékoztatást adtunk arról -, hogy a KESZ egykori funkciói miként integrálódtak a Központi Könyvtár állományába, illetve az arra épülő központi szakmai szolgáltatásokba. Az új „helyzet” megőrizte az összes korábbi feladatot, miközben a szolgáltatás alapvető feltételeit – különösen az átkölcsonzésbe bevont dokumentum-állomány vonatkozásában – lényegesen bővítette. E szolgáltatásoknak a központi informatikai rendszerhez kapcsolása pedig megteremtette a feltételt ahhoz, hogy egy integrált rendszer jöjjön létre. A változások következtében ma inkább beszélhetünk a központi gyarapításról és az ehhez tartozó bibliográfiai és példányadatokra vonatkozó adatszolgáltatásról és ennek jövőjéről, illetve egy olyan dokumentum-forgalmazásról, amely a Központi Könyvtár teljes állományát magába foglalja, valamint arról a fejlesztési folyamatról, amely az információadást és dokumentum-forgalmazást a könyvtár egészére kiterjeszti.

H: Köszönjük a tájékoztatást.

Tájékoztatásul...

A Nemzeti Információs Infrastruktúra Fejlesztési Program (NIF) **április 18-20. között** rendezi meg országos számítógép-hálózati konferenciáját, a **NETWORKSHOP 2001**-et. A házigazda ezúttal **Sopronban a Nyugat-Magyarországi Egyetem**.

A rendezvény programjából különösen figyelemre méltó a NKÖM informatikai fejlesztéseit előjelező előadás, a Digitális Irodalmi Akadémia szolgáltatásainak felhasználó szempontú megszervezéséről szóló beszámoló, valamint a közgyűjtemények telematikai fejlesztésében várható prioritások összegzése.

Jelentkezés és további felvilágosítás: <http://www.iif.hu/rendezvenyek/networkshop>
<http://mtesz.hu/conf tours/nws2001>

A közkönyvtárak lehetőségei a helyi közösségi életben való részvétel elősegítésére

- partnerség egy négy évre terjedő norvég-svéd-magyar
- összehasonlító vizsgálatban -

2001. márciusában könyvtári szolgáltatásokat (is) vizsgáló kutatási projekt indult el nemzetközi partnerekkel. A nemzetközi munkacsoport tagjai: professzor dr. polit. Ragnar Audunson (Oslo University College), fil. dr. Joachim Hansson (Borås University College/Gothenburgh University) és dr. Nagy Attila (Budapest, Országos Széchényi Könyvtár, Könyvtári Intézet). Magyar részről a vizsgálat "terepe" Angyalföld, a Dagály utcai könyvtár.

A kutatás a következő általános kérdésre keresi a választ: hozzá tudnak-e járulni a közkönyvtárak működésükkel a nagyvárosokban életképes helyi közösségek létrehozásához, erősítéséhez és ennek révén ahhoz, hogy e közösségek aktívabban részt vegyenek a közügyekben?

A könyvtárak a maguk sajátos eszközeivel hogyan segíthetik a helyi közösségek szerveződését, megerősödését nagyvárosi környezetben? Megteremthetők-e a helyi ügyekben való részvétel és aktivitás színterei, s hogyan járulhat hozzá mindehhez a helyi közkönyvtár.

A projekt célja:

Kutatási eredményekkel kívánjuk megalapozni ismereteinket arra vonatkozóan, hogy milyen korlátai, akadályai vannak a helyi közösségi életben való részvételnek és aktivitásnak, három nagyváros – Oslóban Sandaker Torshov, Göteborgban Gamlestaden és Budapesten Angyalföld – három közösségében.

Mindháromra jellemző, hogy történelmi szálak fűzik a hagyományos ipari tevékenységhez és a munkáskultúrához, vagyis olyan közösségek, amelyek "saját bőrükön" tapasztalják (vagy hamarosan tapasztani fogják) a helyi közösségi létüket meghatározó üzemek eltűnésével járó drámai változásokat. A három terület ugyanakkor kultúrálisan sokszínű. Gamlestadenben és Sandaker Torshovban viszonylag nagy számban élnek nem nyugati kultúrából bevándoroltak, míg Angyalföldön sok roma él.

A projekt gyakorlatközpontú, a kutatók és a közösségben dolgozó könyvtárosok közötti szoros együttműködésen alapul. Ennek megfelelően több "eredményre" is számítunk:

- a kutatási eredményeket a hagyományos (tudományos) csatornákon és népszerű formában is közzétesszük a könyvtárosok és a nagyközönség számára;

- könyvtáros továbbképző tanfolyamok indíthatók az eredmények alapján;

- a vizsgálat konkrét munkamódszerek kidolgozásával járulhat hozzá a közkönyvtári munka eszköztárának bővítéséhez;

- az új módszerek tanulása/tanítása új kurzusok kidolgozásának alapjául szolgálhat az intézmények képzési programjaiban, ezáltal szerepe lehet a könyvtári-informatikai képzés bővítésében, fejlesztésében is.

A projekt kiindulópontja egyrészt az az előfeltevés, hogy a helyi közösségeknek nagy szerepe van az identitás és a csoporthoz tartozás érzésének kialakulásában, és hogy ezek fontosak a partícipációhoz, a részvételhez és a szociális integrálódáshoz; másrészt az a (számos kutató által megfogalmazott) állítás, hogy a közkönyvtárak alkalmasak arra, hogy a közösség találkozó helyéül szolgáljanak, illetve a helyi közösségbe történő integrálódás, azonosulás eszközeivé váljanak. Mert a (köz)könyvtárak olyan találkozó helyek, amelyekbe mindig is jártak az emberek, és amelyek az identitáshoz és a jelentés-teremtéshez kapcsolódó dokumentumokkal dolgoznak.

A nagyvárosokban különösen fontos a könyvtárak szerepe a helyi közösségek fejlődésének élénkítésében, hiszen itt különleges kihívást jelent az életképes közösségek létrehozása.

A vizsgálat ütemterve:

2001 – munkacsoportok megalakulása, kapcsolatfelvétel. Megállapodás a projekt végleges tervében és az adatgyűjtés módszereiben, az év második felében (mintavételes) adatfelvétel, adatgyűjtés a könyvtárak használói körében, valamint a nem könyvtárlátogatók között;

2002 – az adatok elemzése, majd ezek alapján a közösségteremtő módszerek kidolgozása és alkalmazása a résztvevő könyvtárakban;

2003 - a "beavatkozások" értékelése;

2004 – összegző jelentés elkészítése, tudományos eredmények nemzetközi publikálása

2005-ben Oslóban kerül megrendezésre az IFLA konferenciája. Ez a vizsgálat, amely a közkönyvtáraknak a nagyvárosok életében betöltött szerepe egyik vetületére irányul, e konferenciához kapcsolódó szemináriumok háttérét (is) adhatja.

A Dagály utcai könyvtár – mint a kutatás egyik bázisa, együttműködve a XIII. kerületi Pedagógiai Kabinet etnikai referensével – a kérdőíves adatfelvétel (a vizsgálat) következő célcsoportjait jelölte meg:

- kisiskolás tanulók (magyar-roma vegyes csoportok), szülők és pedagógusok;
- középiskolások;
- kismamák.

A célcsoportok kiválasztásával párhuzamosan kidolgozásra került a részükre fontosnak ítélt előadások, valamint a projektben résztvevők (könyvtárosok) felkészítését célzó konzultációval egybekötött ismeretátadó előadássorozat tematikája.

A jövőben a projekt részeredményeiről folyamatos tájékoztatást adunk a Híradóban.

Pobori Ágnes

„Miért állok ilyen tanácstalanul...”

Március első péntekje, kora délután. Zúfolásig telt könyvtár, fel s alá rohangáló könyvtárosok.

Rendkívül népszerűek vagyunk, hisz majd' egy hónapi zárva tartás – honosítás – után ma nyitottunk. A helyzet nem éppen rózsás, hisz kettős emberhátránnyal indulunk. Magdi összeszedett valami vírust, Zsuzsa pedig allergiás lett. (Zárójelben jegyzem meg, kemény három heti honosítás után az a csoda, hogy csak ő lett allergiás.)

Kölszöngünk, tájékoztatunk, rohangálunk és folyamatosan dobozolunk. Aki már túl van a honosítás gyönyörein, tudja miről beszélnek! Ez már benne van az adatbázisban, ezt át kell küldeni a

régióközpontba, ez pecsétes, szakadt, nem kell! Közel egyheti dobozolással a hátam mögött már nagyon is értem, sőt átérzem a Tót család lelkiállapotát!

Tehát megy az élet, s jönnek a várva-várt, s az elmúlt hetekben sokat emlegetett olvasók. Nyilván a megszépítő messzeség teszi, de ma mindenki kedves. Jön a vidám, fecsegős középiskolás több heti kalandjaival, az igazgatóját szapuló, agyonhajszolt pedagógus, a mindig panaszkodó idős néni a legújabb, most felfedezett betegségével, ami ugye csoda az orvosoknak is, jön az állandóan morgó és elégedetlen, s jönnek a kérdések. Candidetól keresem a Zolát, kellene valami jó kis szerelmes stb. Szóval itt van minden olvasótípus, az élet végre visszatért a

rendes kerékvágásba, s mi lubickolunk a jól ismert közegben.

Három óra tájban azonban történik valami. A nagy rohanásban arra leszek figyelmes, hogy három igen hangos fiatal lány érkezik. Akkor még nem tudom, hogy mihamarabb, a saját jól felfogott érdekemben el kell mennem a szemészetre. Nagyon harsányak és nagyon csúnyán beszélnek. De a rohanás folytatódik, s én el is felejtkezem róluk. Mintegy félórával később azonban összehoz velük a jó sorsom. Ekkor már csak ketten vannak, a pult sarkánál álldogálnak, s a CD katalógust böngésszik. Az egyik barna, rövid hajú, a másik szőke, hosszú hajú, mindketten jól öltözöttek. Beszélgetnek a CD katalógus felett, s bár elég harsányak, hozzám a nagy hangzavarban nem jutnak el szavaik. Teszem a dolgom, ám ekkor a következő üti meg a fületem: De cuki kis körömlakkod van! – hallom a hátam mögül a feltűnően kedveskedő, ám valamiért mégis zavaró hangot. Hátrafordulok, s ránézek a szőke, hosszú hajú lányra. Ő áthatóan néz, s megismétli az iménti mondatot. Én nem tudom megmagyarázni miért, de hátra fordulok, – tisztára mint a filmekben – s megbizonyosodom, hogy nekem szól. Mivel mögöttem senki, a pult üres, csak nekem beszélhet. Persze joggal kérdezhetitek mi ebben a különleges. Nos én sem értem magamat, miért állok ilyen tanácstalanul. A lány jól ápolt, szépen kikészített, a sminkje tökéletes, s a lábait sok nő megirigyelhetné. Ekkor azonban belém csap a felismerés, ez a lány valójában fiú! De legalábbis a hangja egy férfié, bármennyire is igyekszik selymessé tenni a hangját. Nézzük egymást, s én próbálok mosolyogni, ám csak egy torz fintorra telik. Első gondolatom, hogy farsang van, s ez csak tréfa lehet. Utóbb rájövök, hogy a farsang már elmúlt, de ez akkor még nem tiszta, így a gondolatot tett követi, lenézek a cipőjére. Nem tudom megmondani miért, de azt gondolom, hogy női cipőben csak nő képes járni. Tévedek. Magas sarkú cipőben sziklaszilárdan áll velem szemben. Közben meglehetősen trágár és hangos beszélgetést folytat a barátnőjével (itt

jegyezném meg, ő tényleg lány!), amitől zeng a könyvtár. Egyre többen figyelnek a jelenetre, de seba, legalább nem az én körömlakkom a téma. Próbálok úgy tenni, mintha mi sem történt volna, de érzem, hogy halál sápadt vagyok, ugyanakkor vörösödik a fülem. Ő ismét megszólít, s egy CD-ről érdeklődik. Szerencsém van, pillanatok alatt előkerül a lemez tokkal, vonóval együtt s mi megejtjük a kölcsönzést. Elkérem az olvasójegyet, s látom, hogy egy lánynév szerepel rajta. Hirtelen valamiféle nyugalom száll meg, s elkönyvelem magamban, hogy a jövő heti programomba az ideggyógyászatot is fel kell vennem.

Írhatom a saját nevem? – kérdezi. Tudod édesem, nem az enyém a jegy, csak kölcsönkaptam. Édesem, azaz én bölintok, s merő megszokásból ránézek az aláírásra: egy férfi neve. Ez a kegyelemdöfés, valami köszönősfélét motyogok, berohanok a konyhába s iszom egy pohár vizet, bár valami erős jobb lenne.

Azóta nem hagy nyugodni ez a történet, így most ki kellett írnom magamból.

Ugyanis megbuktam. Jött egy szokatlan, más, s én nem tudtam tolerálni a helyzetet, kiestem a szerepemből. Pedig eddigi életem során mindig a másság elfogadását tanították, s ha a világban jártam-keltem, soha nem zavart, ha valaki más volt. Most azonban, hogy az én könyvtárain falai közé besétált a számomra új olvasótípus, nem tudtam hogyan viselkedjek.

Az eset óta egyszer volt itt, s én azt hiszem egy kicsit jobban szerepeltem, de még mindig nem az igazi.

Kérdezhetitek, hogy miért írtam le mindezt. Túl azon, hogy muszáj volt kiadni magamból, úgy gondolom, hogy mindannyiunk számára tanulságos lehet e történet. Okuljunk belőle, s legyünk felkészültek, ha a „másság” felkeresi könyvtárainkat.

Hamar Krisztina
XIX/1. sz. könyvtár

ENDE kiállítás a Sárkányos könyvtárban

2001 márciusában Michael Ende (1929-1995) életművét bemutató kiállítás nyílt a Központi Könyvtár Gyermekkönyvtárában. A sárkányos gyerekbirodalom többféle programmal várta látogatóit, és a nagy érdeklődésre való tekintettel (lásd: Harry Potter) felmerült az ötlet, hogy a varázslásról, bűbájról szóló könyveket összeszedjük és bemutassuk ifjú olvasóinknak. A Végtelen Történet, a Momo, a Varázslóiskola írója kalandos külső és belső utazást kínál, próbára tesz bennünket, vajon képzeletünk szárnyal-e még. Üzenete aktuálisabb, mint valaha: *„Ha az ember elfeledkezik arról, hogy belső világa van, akkor a legsajátabb tulajdonát képező értékeket veszíti el.”*

Emőd Gáborné (Teri) német nyelvű Ende plakátja szolgáltatta a kiindulási alapot, Mészáros Emőke és Lázár Magda közreműködésével összeállt a kiállítási anyag. A tablókön Ende kalandos életrajza mellett megjelentek művei, és a könyvekről készült színes másolatok, valamint a magyarországi könyvkiadásokból különböző részletek. Külön helyet kaptak Ende Sátánármányos pokolikörpuncspancslódítbódítóka című gyermekregényéből készült bábelőadás fotói a Budapesti Bábszínház plakátjával, illetve a Kolibri színházban előadott két Ende mese fényképei, amelyek Lázár Magdától származnak. A kiállítás része természetesen az író műveit bemutató asztal, ahol az érdeklődők kézbe vehetik könyveit, belelapozhatnak az izgalmas részekbe, és ha megtetszik a történet, ki is kölcsönözhetik (ha van még a polcokon kölcsönözhető példány). Német nyelvű Ende műveket közvetve, a Liszt Ferenc téri Gyermekkönyvtáron keresztül, a Goethe Intézetből kaptunk kölcsön. A tárlat anyagának elrendezésében, összeállításában nagy szerepe volt a Budapest gyűjteményben dolgozó Nagy Zitának, akinek ezúton is köszönjük a segítségét.

A megnyitó beszédre Lázár Magdát kértük fel, aki a Sátánármányos pokolikörpuncspancslódítbódítókat és a Tükör a tükörben című Ende műveket fordította magyarra. 2001. március 3-án izgatottan vártuk a vendégeket, majd 10.30-kor gyertyát gyújtva felkértük Magdát, hogy meséljen nekünk a íróról, kalandos életéről, műveiről és arról, hogy miért fontos nekünk Ende ebben a mai, modern világunkban. Előadásából megtudhattuk, hogy Ende eredetileg nem írónak készült, a színház vonzotta, ezért színésziskolát végzett és többek között a bajor rádió kabarészínházában is fellépett. Irodalmi-politikai kabarészínházaknak skicceket, szonokokat írt. Apja, Edgar Ende szürrealista festő volt, és fia a bohém művészek között nőtt fel. Íróként első sikereit a Jim Knopf történeteknek köszönhetette, mely szerencsés véletlenek összejátásából született. A Momo című meseregény olaszországi életének valós élményeire épült. Kétszer nősült meg, de egyszer sem vált el. A Végtelen történet írásakor Japánba utazott. 1995. augusztus 28-án végleg elment, nem tért vissza többé Fantáziából, de itt hagyta nekünk meséit, történeteit.

A nyitó beszéd után átvonultuk a Játékbarlang elnevezésű terembe, és gyerekek olvastak fel részleteket Ende műveiből. Momóról hallhattunk, aki visszahozta az embereknek az ellopott időt, és aki másokra *„úgy tudott figyelni, hogy tanácstalan, határozatlan emberek egyszeriben pontosan tudták, mit akarnak. A félénkek hirtelen szabadnak s bátornak érezték magukat. A boldogtalanok és szorongók bizakodók és boldogok lettek. S ha valaki úgy hitte, élete célt tévesztett, s nincsen értelme, ő maga csupán egy a milliók közül, valaki, akin semmi se múlik, s egy szempillantás alatt pótolható, akár egy lyukas cserép – s elment, és mindezt elmondta Momónak, már azalatt, amíg beszélt, titokzatos módon megvilágosodott előtte, mekkora tévedésben volt, hogy úgy ahogyan van, csak egyes-egyetlen az emberek közt, s éppen ezért a maga módján különösen fontos a világnak.”*

A Sátánármányospuncspancs történetből kiderült, hogy varázsolni nagyon bonyolult, felelősségteljes dolog és hogy milyen nehéz a gonosz varázslók élete.

A Végtelen Történettel zárult a felolvasás: a „TEDD AZT, AMIT AKARSZ” jelentését kutatva. *„Barnabás megmutatta az oroszlánnak az Ékszer hátlapján lévő feliratot. – Mit jelenthet ez? –*

kérdezte. – TEDD AZT, AMIT AKARSZ, hiszen ez azt jelenti, hogy mindent tehetek, amihez csak kedvem van, nem gondolod? Szörszörény arca ijesztően komor lett és szeme villogni kezdett.

Nem – mondta azon a mély, morgó hangon – azt jelenti, hogy a Valódi Vágyadat kell követned. És ennél semmi sem nehezebb.

A Valódi Vágyamat? – ismételte Barnabás megilletődve. – Hát az mi?

Az a saját, legmélyebb titkod, amelyről nem tudsz.

De hogyan ismerek rá?

Azáltal, hogy a kívánságaid útján haladsz, egyiktől a másikig és a legvégsőig. Ez az út vezet azután a Valódi Vágyadhoz."

Mindenki ezt az utat járja életében, és reméljük meg is találja. Ezekkel a szavakkal zárult a megnyitó.

ENDE

Dienes Éva
gyermekkönyvtáros

Nemzetközi Gyermekkönyvnap

– 2001. március 30-án a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
Központi Könyvtárának gyermekkönyvtárában –

Hans Christian Andersen születésnapja alkalmából április másodikán ünneplik a Nemzetközi Gyermekkönyvnapot (ICBD) az egész világon. 2001-ben a Magyar IBBY Szekció és a Magyar Illusztrátorok Társasága közösen vállalta az ICBD plakátnak és kiadványnak az elkészítését, megjelenítését és postázását a világ 80 országába. A plakát Janikovszky Éva írói üzenetét és Rényi Krisztina illusztrációját tartalmazza!

„...És megtudtam, mi a könyvek titka. Az, hogy minden bennük van. Nem csak a tündérek, a manók, királykisasszonyok, a gonosz boszorkányok, hanem én is megte is, örömeinkkel, gondjainkkal, vágyainkkal, bánatunkkal, benne van a jó és a rossz, az igaz és hamis, a természet, a világmindenség; ez mind, mind elfér egy könyvben. Nyisd ki a könyvet! Megosztja veled minden titkát.”

/Janikovszky Éva/

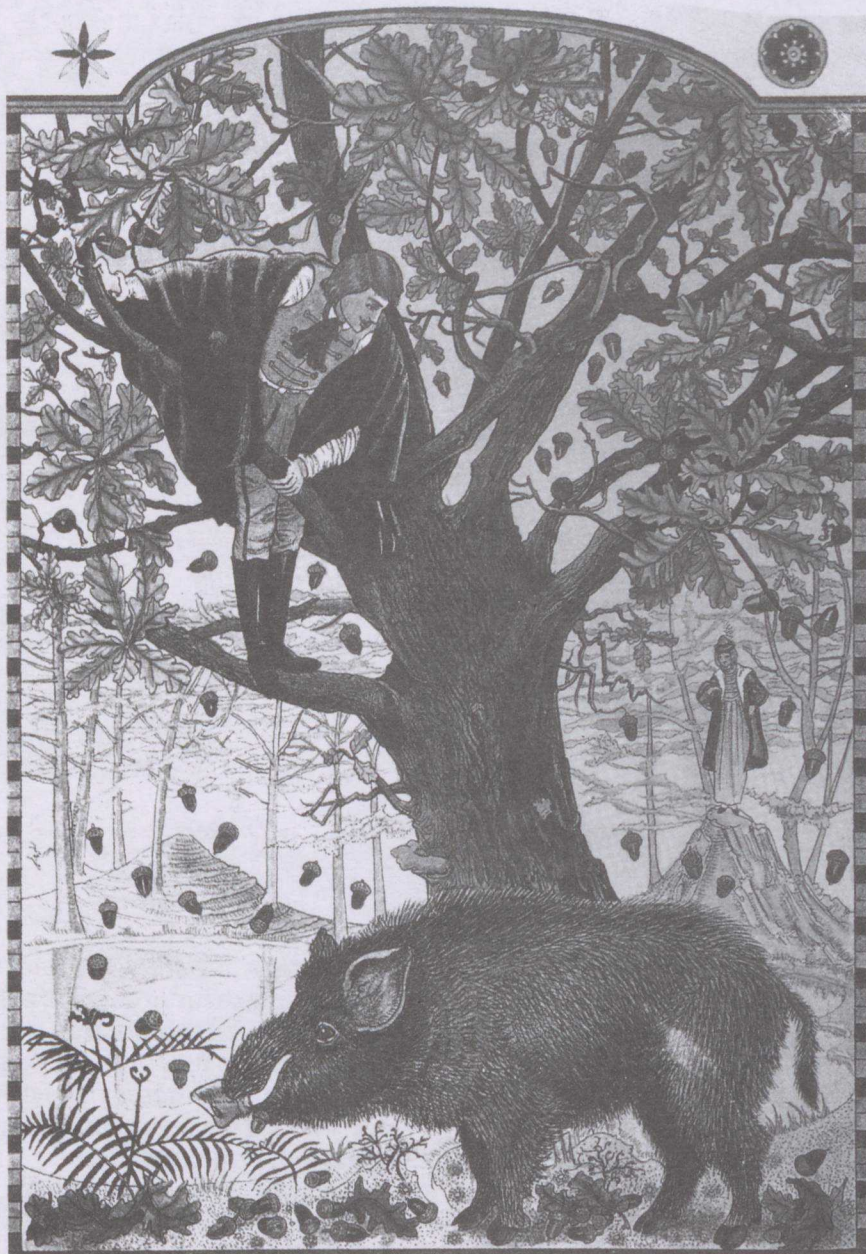
Az ünnepséget Dr. Fodor Péter főigazgató nyitotta meg, köszöntőt mondott Békés Pál író, az ICBD plakátjait bemutatta Rényi Krisztina grafikus.

Rényi Krisztina illusztrátor, grafikusművész. A grafika minden technikáját műveli, úgy mint az egyedi grafika, tollrajz, ceruzarajz, pasztell, stb. Nemcsak mesekönyveket, leporellókat, hanem könyvborítókat, bélyegeket is tervez. 1984 óta 50 könyve jelent meg nyomtatásban. 1994-ben beválasztották a Bolognai Nemzetközi Könyv és Illusztrációs kiállításra. 1997-ben és 1999-ben alkotott munkái bekerültek a Japán BIB kiállításra. 2000-ben nemzetközi „Honour List” díjban részesült, amit az IBBY 27. Világkongresszusán vehetett át Colombiában.

Közreműködtek a IX. kerületi Bakáts téri Általános Iskola növendékei. A sárkányos gyerek-könyvtár egész délután izgalmas programokkal várta olvasóit.

Az ünnepséghez kapcsolódva nyílt meg a Reviczky utcai szárnyban a Magyar Illusztrátorok Társaságának kiállítása.

Rényi Krisztina népmese-illusztrációja.

„Lehet egy önálló alkotásnak készülő mű illusztratív, viszont az idézőjelben alkalmazott illusztráció is emelkedhet a magas művészet szintjére. Hozzáteszem, hogy a gyermekek számára készülő illusztrációk is.”

EZ TÖRTÉNT...

Március 8-9-én „Mese, mese mátká...” címmel közösen szervezett országos mese-konferenciát a MKE Gyermekkönyvtáros Szekciója és a Magyar Olvasástársaság. A kétnapos tanácskozáson - első nap az OSZK Nagytermében, második nap a FSZEK Központi Könyvtárának Gyermekkönyvtárában - elhangzott előadások és/vagy módszertani beszámolók, bemutatók a mese és a gyermek lehetséges találkozásainak különböző formáit, a mese és a gyermeki világ kapcsolatának érzelmi, értelmi vonatkozásait elemezték. Az országos konferencia résztvevői nemcsak a Központi Könyvtár új gyermekrészlegét ismerhették meg, de bepillantást nyerhettek a „sárkányos” termekben folyó szakmai munkába is: Dienes Éva gyermekkönyvtáros Mesematek foglalkozása újszerűségével elismerést váltott ki a szakemberek körében. A FSZEK hírnevét „öregbítette” Karakasné Kőszegi Katalin (XIII/5. sz. Tomori közí gyermekkönyvtár) előadása is, amely a népmesei sajátosságok gyermekkönyvtári, mindennapos felhasználásának jelentőségét elemezte.

Március 19-től április 1-ig tekinthették meg az érdeklődők azt a Magyarországi Észti Intézet (Eesti Instituut) és a FSZEK által közösen rendezett kiállítást, amely a Reviczky utcai új szárny első emeleti Galériájában az észt könyvkötészet és grafika művészi alkotásait reprezentálta.

Március 21-én különleges összejevetelt tartott az újpesti Király utcai (IV/1. sz.) könyvtár: dr. Fodor Péter főigazgatónk kedves-komoly gondolatai vezették be azt a kiállítással egybekötött „bemutakozást”, amelyen a könyvtár munkatársai más, eddig - többünk számára - ismeretlen tevékenységükkel (képzőművészet, ének, irodalom) Szereztek néhány felhőtlen percet azok számára, akik megtehették, hogy „oda-hagyva szolgálati helyüket” most ne a könyvtárral, hanem „csak” a könyvtárosok-

kal foglalkozzanak. (Részletes beszámoló a következő számban.)

Meghívó

A könyvtáros másik arca

Március 23-án könyvtárunk szoboravatással emlékezett meg Bartók Béla születésének 120. évfordulójáról: a Zenei Könyvtár kertjében tartott ünnepségen Dr. Schiffer János főpolgármester helyettes és dr. Fodor Péter főigazgató bevezető gondolatait követően Rockenbauer Zoltán kulturális miniszter, méltatta a világhírű magyar zeneszerző példaértékű pályáját, majd leleplezte Szervátiusz Tibor Bartók Bélát megörökítő alkotását, amely ezentúl könyvtárunk kis kertjét díszíti. Az avatóünnepséget Mohai Gábor színművész szavallata, Petrás Mária gyönyörűen előadott csángó népdalcsokra, és Juhász Zoltán furulyajátéka tette méltóképpen hangulatossá.

Szervátiusz Tibor által megálmodott Bartók-szobor ezentúl a Zenei Könyvtár előkertjét díszíti.

Rockenbauer Zoltán kulturális miniszter és dr. Fodor Péter főigazgató leleplezik a zeneszerző születésének 120. évfordulója tiszteletére készült műalkotást.

SZAKSZERVEZETI HÍREK

Kollektív szerződés:

Megalakult a munkabizottság, amelyben minden régió és a Központi Könyvtár delegálja képviseli az érdekeiteket. Kérem a kollektívát, hogy alkotó módon segítsétek munkánkat.

Biztosítás:

Jelezni szeretném, hogy az elmúlt év gyakorlatához híven, ez évben is az alapszerve-

zet pénzéből – december végi létszám szerint – minden szakszervezeti tagunkat biztosítottunk 2001 évre.

Ismét felhívom a figyelmeteket, hogy hatékony érdekvédelmi munkát, csak nagy létszámú, erős szakszervezet tud végezni. Belépési nyomtatványokat a bizalmiaknál igényelhettek.

Hucskóné Kovács Mária
SZB titkár

SZEMÉLYI HÍREK

Új munkatársak

Szemerédyne Galamb Sarolta könyvtáros (Olvasószolgálati Főosztály).

Kinevezések

Dienes Éva (Központi Könyvtár) gyermekrészlegvezetőnek, *Török Anita* (Központi Könyvtár) műszakvezetőnek, *dr. Kiss Jánosné* – nyugdíjba vonulása miatt – (VI/1. sz. Könyvtár) könyvtárosnak, *Novák Péter* (VI/1. sz. Könyvtár) könyvtárvezetőnek.

Áthelyezések

Szilák Hajnalkát a XIII/8. sz. könyvtárból az Olvasószolgálati Főosztályra műszakvezetőnek, *Váry Zsuzsannát* a Közhasznú Információs Szolgálatból a Központi Gyermekkönyvtárba, *Regőcziné Lendvai Klárát* az Olvasószolgálati Főosztályra tájékoztató könyvtárosnak.

Kilépő

Kovács Zsolt könyvtáros (Szerzeményezési és Feldolgozó Főosztály).

Pobori Ágnes felelős szerkesztő

Babákné Kálmán Mariann, Berta Éva,
Hamar Krisztina, Hucskóné Kovács Mária,
Kapuvári Zsuzsa, Leimeter Veronika
Dr. Szatmári Istvánné, Szecsei Lászlóné,
Vargáné Vida Emília

Felelős kiadó: Fodor Péter főigazgató

Megjelenik havonta.

Ára: 10,— forint.

Előfizetési díj egy évre: 120,— Ft.

Szedés, tördelés, nyomtatás:

Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Nyomda

ISSN 0139-1917.

Táskaszám: 2001/060